

Mt 21,1-14 Ježíšův vjezd do Jeruzaléma

Sestry a bratři,

na Květnou neděli si celá křesťanská církev připomíná a oslavuje Ježíšův vjezd do Jeruzaléma, aby tam se svými učedníky slavil židovské Velikonoce /vysvobození Izraelců z Egypta, z otroctví/. Mnozí nazývají tento Ježíšův příjezd slavným – ano, byl slavný proto, že jej tam vítalo velké množství lidí. Proč jej tak nadšeně, radostně vítali? Vážili si ho, tolika lidem pomohl! Svou úctu k němu dávali najevo kladením svých vrchních plášťů /od toho dodnes klademe koberec, když přijede významná, vzácná návštěva/. Také mávali palmovými větvemi a dávali je na cestu před Ježíše. Palma se těšila vysokému hodnocení podobně jako cedr. Palma datlová byla nejrozšířenějším stromem v Palestině, proto se stala jejím symbolem – spolu s klasem zdobila židovské mince. Palma, která neopadává (podobně jako naše jehličnany, kromě modřínu), je především znamením vítězství a záchrany /také pokoje, duchovního života a krásy/. Z apokalyptické knihy Zjevení Janovo jsme četli, že vyvolení – oblečení v bílé roucho /symbol čistoty, nevinnosti/ – budou mít v rukou palmové ratolesti /Zj 7,9/. Lidé provolávali Ježíšovi slávu a hlavně volali: Hosanna! – což znamená: Vysvobod nás, zachraň nás! Od čeho – od koho chtěli vysvobodit, zachránit? Od svých vin a hříchů, od vlastní nevěry a selhání, nebo od římské nadvlády, od nenáviděných okupantů? Ježíš nabízí a přináší to první – odpuštění, usmíření s Bohem, lásku, vnitřní pokoj. Stojí o to lidé? Stojíme o tyto hodnoty my? ... Ano, věřím, že my o ně stojíme, proto jsme i dnes zde ve sboru. A proto tu nejsou davy. Davy lidí vždycky chtějí nějakou mimořádnou podívanou, nějakou senzaci. Jen jednotlivci vnímají a chápou vnitřní, hluboký smysl věcí a dění. Mladý muž Ježíš z Nazaretu na obyčejném oslu, poníženém, služebném zvířeti – to byla také podívaná. Ale jen jednotlivci pochopili Ježíšův záměr, proč přijel na oslu /mohl přijít normálně pěšky, tak jak všude pěšky chodil/ a hluboký smysl celé události. Jen málokterí si spojili tuto neobvyklou scénu se SZ proroctvím Zacharjáš: „Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, i spásu nesoucí, pokořený, jede na oslu ... Vyhlásí pronárodům pokoj“ /Za 9,9n/. Myšlenka zástupného utrpení krále – Mesiáše byla známá ze žalmů i proroků (např. Iz 53). Ježíš Kristus sám prožil, co je to záchrana od Boha – jako člověk na sebe vzal hříšné lidství /vzpomeňme na jeho křest v Jordánu/, zakusil Boží milosrdenství, proto je zde ve SZ hebrejský termín nůša = vysvobozený, zachráněný. Jen ten může zachránit druhé, kdo sám záchranu prožil a přijal. Kdo zná její cenu. Zatímco pohanská božstva i orientální vládci přicházeli v podobě hrdinů a přinášeli záchranu, která se jich samotných netýkala, ten pravý, od Boha poslaný Mesiáš přichází jako ponížený, pokorný služebník, ospravedlněný a vysvobozený Bohem /ono vrcholné vysvobození se stane třetího dne vzkříšením/. Ježíš Kristus je zachráněný, a proto i zachraňující Spasitel a Vykupitel. Jeho nejen dnes vítejme, oslavujme a vděčně přijímejme – jako svého Pána a Krále. Amen.

(Jindřiška Buttová, 17. 4. 2011 (Květná neděle), Praha 4 – Krč)